X893
D84

83

זה
ספר
דירוש נשמת אדם
והוא דירוש מטי ולא מטי
מהרח"ו זצוק"ל

הנזכר כמה פעמים בספר

אוצרות חיים

ושניהם כאחד טובים

והדברים עתיקים

וערבים.

מקבלת האר"י זלה"ה

וכלם אהובים.

דירוש נשמת אדם והוא דירוש מטי ולא מטי מהר"א זצוק"ל ומהרח"ו תלמידו זלה"ה:

כבר ידעת כי אין בנו יכולת לעסוק קודם אצילות י"ס ולא לרמוז שום ציור והרמז [illegible]

[illegible]

157806

כנגד רחל, ואעפ"י שקול הוא כנגד כנגדו, עכ"ז עיקרו בהלבשות כו' רק שבקו השמאלי
שהם אלקים ובלבד שהם שהם בהלבשות חלק גם כאן שהוא סוד ההלבשה - והוא סוד
הענין שהיא ראיה הוא בסוד הבחינה שהוא שרש ושרש, ולכן כי שרש ורוח ונפש
הם התלבשות בתוך מציאות הכלים שהוא בגוף הכלים, אך שרש ושרש אין יכולים
בגוף הכלים לסובב ונשארת מבחוץ בסוד אור המקיף ושרש והשניה המקבלת אותם בראש
מדור השרש והוא סוד אור המקיף לשרש, והשניה המקבלת את הגוף מדור הרוח וגם היא
בבחי' אור המקיף לרוח והשניה המקבלת ונפש וגם היא בבחי' אור המקיף לנפש, כי הרי יש
ג' בחי' שרש רוח ונפש, גם שרש ושרש לא צריך שיהיו בה ג' בחינותיהם כלם בסוד אור
המקיף, אמנם סוד ג' ולהבין שהוא בדבר מושג שורש ושרש שהוא בין יחידה, והשניה
לפי שהיא המקבלת כל הנשמות בבחי' שרש בלבד ולא בבחי' שרש ורוח ונפש, וכנגדם
יש ג' בשרש ושרש כנגד, אך לנקודה הנשמה שהוא בין יחידה אין לנקודה לחוד
לא בבחי' רביעית וכלם הוא מציאות א' ולכך בסוד יק' יחידה לפי שאין לנקודה כנגדה,
אמנם סוד המקבל לו שביארנו אינו התלבשות של לחוד כי בנקודות שאלה והקבלה.
ולחוד כמו שנבא בסוד א"א, ולכן הראש שלא נגמר אורתא רק הסוד השרש ולחוד
ואפילו כמו שנבאר, אמנם הראש איך היה השלישי נגמר רק בהתלבשות הוא סוד
הבל באוזן כי הוא התלבשות לחוד בסוד שרש, ולכן אנו אומרים התחיל לשרף את האוזן
מ' כי אין רנני אנו אפי' כרך תשו רק של באוזן לבד ולא יותר לחוד ואפי' שיש עיקר רק
לשרף את האוזן ולכן אין אנו אומרים לשרף את העין וכיוצא, ולכן לי בחי' ג' בחלוקה
כלי של כנגד הבל ושם התקבצה כלי, והוא נמשך מלחוד לחוד כנגד בזקן הב' כללין
ונמשך עד לחוד כנגד הבל, וכן הבל בהנשם נמשך כרך אוהו אורתא ש"ז של הבל כנגד
הנשם שהוא תיקון ג' תן בין התיקוני לקיצא, וכן הבל כבר נמשך כרך אוהו אורתא הב'
שהוא תיקון ב' תן בין התיקוני לקיצא, ול' הבלים התקבצים לחוד כנגד הבל, ושם התקבצים
בסוד שרש רוח ונפש, אמנם לנו כי נלבש הבל באורח לחוץ בבחי' ואחרי שהוא יולא
בקולות אחת התלבשו לכלים כנודע באורח, אמנם בודאי כי אעפ"י שהבל הוא
כבר א' נגמר יש תוך בין קלת הבל שהוא כנגד הבל נעלמת את בהנשם שאר הבל
בהתלבשו לכלים, ובשעה שהבל שהוא כנגד הבל חוץ הוא הוא לבן בחקוין לבוק
בקשר אחין והחיל תנינא בסוד שיו, ונפו חוש בגוף לאדם חי. ולא חוט בהיחוד נגלם
באדם עי' אותו קולות קלת בהבל יקרא מבחוץ, ושאר הבל ובאור בהתלבשו יקרא חיצ
נעלמי' בהבל. ובר קרוב שהוא כמו הבל והנשם וכיוצא הוא מבחוץ ובאשר הוא יוקח ו'
כרוך יקרא חיצון, ונמצא כי הבל גם הוא נעלמות באור חוץ בהתלבשו לחוץ ואפי' בבבל
בהתלבשו לכלים שוב חוץ אף הוא רק בהתלבשות נעלמו רק שאינו לנוח לו שהוא

יותר

יותר מבינתי כיון שהפרצוף הם א', ועכשיו זה הוא דע' בכלם בעצ', ואמנם לפי כי יען הפרצוף
הפנימי של אבא שהוא מלות דחי' ראש של הנשמה לגופו עליון יותר וקרוב אל המאציל המקור
הכל, והפרצוף התחתון המקיף הוא דחי' נפש הנשמה, כי הנה יש ב' נפש בתחתון דחי'
הראש והנפש, גם דנשמה עליון יש ראש ונפש כי קרוב נשמה המקיף דראש הצלם,
וקרבה באחרון יותר שהם המקיף דנפש הצלם. גם המפרצוף הפנימי נעשו ב' דבחי' אלו
רוח אל הראש ורוח אל הנפש הפנימיות והחיצוניות כי היותר קרוב להמשיך הנקרא מבינתי
שהוא סוד ראש והחיצונית שהוא סוד נפש, גם הפרצוף הזה שהוא [illegible] שהוא
דחי' נפש לראש ונפש לנפש, הרי ביארנו סוד נשמה ורוח ונפש. ונבא אחר שביאר'
איך נאצלו המציאות מבין המאזן חושם שם, הנה עתה נבאר המציאות בכלים שהם דחי'
נפש להם. ואמנם כבר ביארנו כי המדחי' פרצופים עליונים שהם נשמה לנשמה, אך אין
פרצופים סוד כלי להמשך להשפיע כמו המאזן חושם שם, והטעם הוא כי נשמה ורוח ו
ונפש הם התפשטות להשפיע, אך נשמה לנשמה אינה התפשטות להשפיע אבל דבקות שהוא
בסוד אור מקיף כנודע. ואמנם יש בה המציאות א' נמשך והוא סוד הפרצופים ובסגולות אבל
אינה לנשמה כמו הפרצוף שמציאותו נמשך להשפיע, ולכן בסוד ראשו זו נעשו כלים שהוא
בנפש, אבל הפרצוף שלמטה הוא מבחי' המאור והוא להתפשט להשפיע. ואמנם לפי שהראשים [illegible]
נמשכת המפשטות שהם יותר עליונים שבכלם, לכן בראשים לו לבד יצאו הכלים, גם
שאין כן תן המאזן חושם שם כי לא היה אפשר להאציל [illegible] המציאות אם לא הפרצוף
שלמטה שלהם. אך לבחי' שהיא ראשית ולא פרצוף [illegible] לא היו כלים, אבל במאזן
חושם אמנ' כלים לא היו יכולים להאציל אם לא בפרצוף שלא [illegible], ואמנם בסגולות
[illegible] הוא כי המציאות בראשים לו [illegible] ורוח ונפש כנודע, והמקום בסגולות [illegible]
[illegible] פנים [illegible] כי [illegible] אשר [illegible]
[illegible] כי [illegible] סוד [illegible], ואמנם רוח ונשמה [illegible]
[illegible] נשמה ורוח, [illegible] כי סוד [illegible] הוא [illegible]
[illegible], ואמנם בסוד ראשים לו יש אור ישר ואור חוזר, כי [illegible] נמשך בראשים
[illegible] דחי' [illegible], [illegible] הוא [illegible] כלים [illegible]
[illegible], ואמנם [illegible] אור [illegible] סוד בראש, אך [illegible]
[illegible] ראשים לו [illegible] שם [illegible] נפש
וראש, אך [illegible] קדמונות [illegible] בראשים [illegible]
[illegible] אור [illegible] קדמונות:

ועתה

ונחזור עתה לחקי׳ הפשוטים, הנה כבר בארנו כי הפשוטים הם האותיות [illegible],
[illegible] והוא רק כל הפשוטים [illegible] כי הם האותיות סוף
הפשוטים, [illegible] כי [illegible]
[illegible] לולן, [illegible]
כי [illegible]
[illegible]
[illegible]
לולן [illegible]
[illegible]
כי [illegible]
[illegible]
[illegible]
כי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

גם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ט

ונשאר למעלות ס״ב, ולכן שהיא הראשונה בין בשניות יו״ד, נשאר עלה בשניות ונשאר חלקן
למעלות וחלקו לחשבון ונשאר שם כן למעלות אלף רק שהם אחרונים תולים בהם, והנה
סוף ב׳ פעמים היא בשעור ן׳ קוים ובין שלושים ה׳ בהתפשטות בג״ע נ״ב הוא סוף הם
ש״ש בנקודה לפרדסקא שירלה תן בזמן ... שהוא במנין, והנה עוד ב׳ נ׳ שירבה בחינם
היא לכן שהנה היא בהתפשטות בג״ע בנק׳ שלו שהם הם״ד רחל פרי ן׳ ספירות ולורות
ה׳ שהם בגו׳ עשר פרי פס׳ מעמים ו׳ שהם ס׳, ונשאר ונקרא פיסר של שלש שלשית
בג״ע עד הרבה ושיעור שלש המעשר פס ן׳ פרי כן פרי שב׳ נ׳ בהתפשטו בג״ע והיא
חצאות בן׳ עלית, ועוד יהיה זה בהם בדרך כי לעולם בדרכים מרוחקים כאשר בשלם
אי ירר לעולם נשארה בתי׳ שלהם בחקורה ואין סוף לדר ונודע לו תלמודם ונסתלקה
שם לה כל בפני׳ עליהם כתב שנבאר בג״ה, והרי שאותה ב׳ זו כשירבה לחשב מעלה
חצאים בהתפשטות כן כנגדה ולכן יש בג״ע שם הם״ש ש״ש בו ן׳ לפני שהם ן׳ אפילו שהם
בגו׳ כן׳. לנו כי ב׳ כנרחה לן כנגד כי הוא הכבוש זו היא בהתפשטה בג׳ ספירות גם
של נ״ע ובשער לו בו׳ יצאה חפת זו הכבוש ואם תאמרו בסוד ב׳ קשר של תמיד כנגד
ב׳ ספירות לו של נ״ע כנגד, פרי כי ב׳ נ״ע נעשה סוד ב׳ וסוד ן׳ שהיא ואם סוד ב׳ את
תאמרו וסוד ן׳ שהם ן׳ ספי׳ של נ״ע, אחרים באותה בו׳ שפשיטה לבד ואותה בפשיטה
היא שלש של הם״ח פרי פי ן׳ עם פשיטה בה כן שהם ן׳ ספירות, כרחה רחל פרי ן׳ ושלש
בהם עד בהנה היו פשיטה לבד, והנה כשתסיר ב׳ נ׳ חשם כן שאר למעלות יו״ד ב׳
ישנו פ״ם כחשבון נת שהוא סוד באמת, אחרים כל נת לה הוא בסוד הכבוש שהיא סוד
באמת כתב שנה, ובשנה כי כדר פורשתיך כי לעולם יש בתי׳ חלוקות ומנחות, והנה
ב׳ זו שירלה ונשארה שם יפו למעלות לבנה, ונק׳ בכאן בהכבוש יפו למעלות וב׳
נ׳ ירלה כי הבין כלם בהכבוש, וגם בשלש בהרבון שירלה חשם כן היא תפרקה ולחשב
של הכבוש, וכאשר בהתפשטם וירלה לחשב פנה חלק בעליון בכחות שלפו לא בא כנת כתב
שבארנת פנה ירלה במקום שהיתה חצי בהרבון של הכבוש, ואחר חצי בהרבון של
בינה יהיה במקום שהיה חצי בעליון של הכבוש, וחצי בעליון של בינה ירד במקום של
חצי הרבון של בינה שלהם אשר חשם היתה מתחלם בהכבוש הרלם מחצי בבינה
ולחשב, פרי כי בכל ירד עתה לחשב ונמצא כי כל כלות שם כן שהיה הרלם בבינה
ובהכבוש, שהם נמצא בכל לחשב במקום שהיה תחלה ראש הכבוש שהוא מחצי בבינה
ולחשב, ולפי שעתה בינה והכבוש בכל נמשך במקום זה, ונמצא כי כנגד יקרא הכבוש
וזה צריך שיצא עתה כל שם כן שהם נת כחשבון אמן וב׳ שירלה במנין שהוא לבדו ן׳
קוים פרי כן. אחרים נבאר עתה איך הם נת בהספרים, לנו כי כשאת אומרים
שהם׳

שהר' ובפשטה לחשב דמנין אינו רק דהי' תיבות שלא מהבואר אצלם בסוד
של־ית בפסוק, והנה נשאר לחשוב נ"ב אותיות ה' ג', והתיבות והאותיות ד' הפנים אחרות
שבארנו, כי סוד הפסוק הם נ' פנים שהוא ה' זוהרים של סג ומשבון הי"ס נ"ב פ'
והנה התיבות ה' מעולות יהיה בג"ע ועשית אותיות לו ונשאר אותיותם לחשוב
ונשאר ד' פנים אחרות בסוד אותיות והתיבות, והנה זה האותיות שנשאר לחשוב
של ב' ג' שיהיה צריך שיתחבר עמם התיבות של התיבות של ד' פנים כי. לפי חשבון של ב'
פנים היינו דהתיבות המעולות, ונמצא כי ב' פנים לו עשו י' ד' דבריך ב' פס־
עשרים, ונשאר עמם אותיות הב' פנים תנ"ך מעולות ופה עשוית התיבות של התיבות
אותיות ואת המעולות תמם כמו שבארנו, כי אחר שהחשבון בכל מקום, כי כיון שהחשוב
יהיה התיבות אותם הפ' בג"ע, עמהם כל אחרונות לחשוב כל אחד אחרים ונעשה
בחשבון אחר מחדש, והנה התיבות אותיות ואת עשויים אותיות לאותיות הב' פנים
שהיו אותיות, ואז צריך שיגלו ד' פנים שהיו אותיות, ואז צריך שיגלו ד' פנים לו
שהם כתובין י' ושהיו מחשבים י"ג כתובין ואת לחשוב אותם הרי הם י"ג ן' שהם כל
נ' בראשונה שאמרנו לחשוב הרי תת ונשארו עמם אותיות ואת העולם, והנה אותם
שהם אותיות ואת לחשוב בכל נק' דיבה, עתה כיון שהתיבות ואת־דרך לחשבון
בד' פנים שהם של הבוה זו שנשארו אותיות ואת אותיותם העולים, ולכן עדיין כל זה
יקרא בסוד הפסוק ואין עשה אותיות זה התיבות לחשוב ויהיו ד' חלקים חשבה
חלקי היוד שהם מתלי ה' ראשונה של כבודה ויורדת התיבות אלה ועשית אותיות
של ביניהם שהיו העולים שהם אותיות הן, כי כל הנה תוך לו של ואת המשה החמה
עולים ועשוים התיבות של האותיות ד' חלק' היוד היורדים לחשב כי כך הוא שיעור
ד' עליונים משלשה הרחוקים, ונשאר עמם התיבות הב' חלקים עליונים חיור של תיו ה'
ראשונה שנתלבשו ב' של ואת האותיות. וכל לו ה' עשו חלק התיבות של הב' פנים הרי
הם י"ב ועם בתוך הראשונים הם ט"ו, והנה כל זה הוא מהו"ל הפסוק כנז' כי כל
היורדה בו' היה לצורך הפנים, ולכן נ"ח האותיות הואת שעשו התיבות לד' חלקים ה
בעליונים נ"ח הם יקראו עוד בפסוק לשם הנז', הרי איך כוונת זה שהוא נ"ח
כתובין עוד ועם ה' הרחוקים שנתלבשה דמנין הי' בג"ע התיבותם, הרי סג דפסוק
לבדה, והנה בשעה שלו היה חלקים עליונים התיבותם היו אותיות של כל פ' של
ואת בשעה הוא כי הוא רק שהיה שיעור לחשוב היו ד' לבד בתוכם ונמצא שהם
שהוסיף הם ח' אחרים לבסוף לחשבון י' של הוות בנשארים ובשעה כי כל דבר עליון הוא
נכלל בכל תם שלחשוב תחת, והנה תם שיעור תוספת לחשב באותיות שלחשוב תחת היו ח'
חלקים

חלקים לכן נח היא הוספה כמו חלש יחד ח' חלקים של הוספה, שהוא ולמעלה
מנחיות ב' הקולות כולם ונעשית ב' הבין ברי הוספה ב' ואחת מנחיות נמצא הבין
כולם ונעשו ז' כמו הוא בר שנולו ז' חלקים וב' ראשונים ברי ח', ונמצא היה כמ
בבאן לפוסיק ח' אחרים, ואם הקשה שלהם נח הוא שהוא להשלים רק הבין לוה
נח הם לא בולו נוסיפו החמשה חלקים בב' הבין כמו שנולו בב' הבין בב' הקולות,
כי השונים מבוארת כי לא היה צריך רק ד' לו ען לבר כלי שיעשו ז' שהם כמון
ושו, ולא בולרכו להוסיף של ז' יותר לא כמון ושב
אמנם לו עוד חלקים הם סוד העליונים עזב רק אלו, והמבין כי בב' חלקים עליונים
המלבושים בו' של ושא הוא הם שנים כנגד שנים. אף בהוספה הם ח' והוא
לו בב' כאשר בחשיבת אורות בשלוב לו, הוא החלק העליון ומושך עד הב' והחלק הב'
נמשך עד הם שלבייהו ומשה רק בראשון יש לו יותר עוד להתפשט חלק א' יותר
מהם שיתפשט העליון, ונמצא שב' חלקים הראשונים של ההוספה הם מגלים ומאיר
ב' חלקים העליונים, אך חלק השני אינו נמשך רק מחלק הב' התחתונים עד שם.
ולכן לו הם נחלקים לב' חלקים והם אין לידע ונם תלמוד להשלים, כי הא מתוחה רק
ב' ורק בין התחתונה רק בן של דורך בשערך אחר כמו שנתבאר כי בן הם עיקריים ב
שהם כמה דבר ליחוד קשר, והוא כבר נעשה טעם איך כל זה תכלית התפארת וכן
צריך שיהיה בה סוד ס"ג שהם כנגד שם ב' אחרונות
ואמנם נשלישה שלו רק בתחתונות של אשר נעשו הלבושה לתחתונות ב' חלקים
שיהיו להשלים בי' של היות הגלות אינם תכלית התבונה כיון שנשרשים רק הוא
שאינה התבונה ונם נכתבו בבחי' של בינה נעלמה לכן אינה מלבשת עם הבן אף שנתן
בבחי' אחרת נבואה כי שנתן הלבושים עשה בו נתלבשה בב' הבין של התבונה כנגד וכן
עליון הם בכלל התבונה בבחי' א' ונודע כי הוא ז' חלקים לו בתחתונים המעשים הלבושה
לתחתונות, שני חלקים העליונים של בי' הוא הם בתוספת ב' חלקים והוא סוד ב' אורות
לזווגה ב' הקולות באלבשה בנוק', וב' לו אינה לא בהבינה ולא הוא התבונה ונשארה בסוד
עוד חקוק של כל התבונה שהם ולד וב' סבלש סוד ס"ג, והרי הם נעשה ב' שעו ווה' תקוה
ועתה בא אלבשה ויש הקבר עד בב' הקולות הם ס"ג, ואש הקבר עד בב' ושאם הם ח' ס"ג
נגם לו הולדה עד עד והעו רק זו כי תא לשואי ונית לה התחתי והוא הוא שמשכת כמו ב
בבחמבר עד להשלים בב' ושאם היה עוד וכן בב' הקולות, הרי כי ב' ס"ג והכל הוא שורש ס"ג
ברי נמצא ס"ג ואחר כך נבאר בב' שנים, והוא לשואה מהשת כי סדרם הוא תלוים להשלים אלין
וכבר מבוארת טעם לו עזב רק אלו, ועתה נבאר בן של אלו איך היא נעקריה וכו'.

ודע שהמבין

והענין [illegible]

אמנם [illegible]

ונחזור [illegible]

דע! וז' פרי של"מ בה נת' וז' ניצוצ ק' דסוד דינים הנעלמים, כמו שם' שנאמרו בפרשתו,
ואחנו ק' זו עם רפ"ח הם שנה והם סוד תיקון יחוד המקום, והנה בולשיך כי היא
חסד על הגל, וגם ילעת כי דינים היא דגן, וגם ילכה חוש דב' בדבור כי אגן נעת א
ובזה חוזן עם חוש לעין וגם דבאזר כי תן בוז' זה נמשכת נ' לשון שהם ק', וק' לו יחוד
בזה אלה בשלין שהוא דבאזן, וגם סוד ק' אלהים אשר ילעת דבאזרים. שהוא אלה
דע' בס. עם חילוני בתלוי שהם ל' אותיות, כי בם לבד כתוב נת"ה וז' שם הוי"ה ק'
נגע ילעת דבאור עלה נחמעה כי פשתישה היא דאזן והיא בדינים, ולכן רק שהוא
ולהם בקוני דם שהם כתוב בע' שהם יחוד בקרם ישרשם דדינים ולכן התחלין מהחושים
ובנה רפ"ח בגל עם הק' עולם שנה, וגם דבאורנו איך שייך שם אלה דבאזן, ולכן שיקר
אחריה זו דגלה ברוחני לבינה, וגם דגמ הדבין איך יהי סוד בדינים שם קולות בשמיעה דאזן
ואלו הם סוד תוך שבאורנו דב' שעורים ארוכים ושתים ווי הפוזל הדבין כי בלא המדומה היא
ב' אותיות של הבינה, והבין דגמ חוש דבוקים רחבה שלא הדמיה. וגם הבין שגם הגמה
שהם דן ודם, אף בדינים לא נראין דב כי אש דן, והוא כי בדינים נקראים לא יש דב הנלין
חשבון אלהות רק חשבון הויה, אף דבלשונם עם המדומה אגן שם יהיה הויה ואלה
דן ודם, והוא כי בזן של דינים עם בנת של המדומה הם לא כתוב הויה אלה, וגם הבין
דבאזן עוין שונו וגבורין שלו בפנים, כי הלא דבאורנו איך יש דבאזן בזה נ' חיבור סן שהם ב'
עולמות ולא וב' המאמר ונת' פרי דבא סן וכל כלולים הוא שם סן בו. נ' סן וכן נ' סן
דבאזן שחפל בו' ולה סן בם דע' שעה וגבורין, ובמשך גבורין בשתנות בפנים
עם ה' אותיות של ב' הויות לדרכא חוורא וכו' הבין שגם שם חסד כתולי אלהין -
שהוא דמקום כי שם היא דא וגם חושם דע' סן כעת ב' המאמר למעלה דאזן
ונמשך סן כתוב קנוים ע"כ

וגם זה דבאור תיאות בתלבש לחינו תם עגינים. וגם תיאות בנקודות בראשונה
אשר ביקולם באצילות לנו כי בלא קודם תיאות בתיקון של באצי' ילאו שבירה
נקודות ובלש כלולות בנקודה א' והוא הלאות בכתר דאותן שכל ב' בו דסוד הכתר
ונכללים דם וי"ס מעקודים נקודים וברודים. כי הדלת בכל בו נקודים, כי התקושרים דם
דינם וכלם דסוד כתר, אח"כ ילאו כלם יחד תן בנקודה בראשונה, ואגן יתפשו י' נקודות
כל א' דמוני נעלמים, וי"ס נקודים, כי לא בו יחד תלדבה ט' נקודות רק דביוחס דכתר
אף אח"כ כלם כאו' ילאו ונתפשו לעשר נקודות כל א' דמוני נעלמים ובאשר נתקן ליצא
לשפיך אז נקרא ברודים כמו שנבאר דגמה, אמנם י' נקודים לו בו ע"ש ונבאר,
ואורך ... קודם כי על מקום אשר בניו אותם בנקודים יל שם הוא דת' שונים
באצילות ותנם ולתם הוא עגיש בדבריהם, ולענבי י' נקודים לו ילאו דסוד נעלמות
וכלם, וסוד בכלם ודבם הוא כור שה"ב נילגן בלושא שם ידש בכן, אותם אגן
שה"ב נילגן לו לו כלשי רק לו ז' נקודים, כי לט' שמאור שנים דבונים בה רב מאד וגם

כי בתוספת בהם אור עליון ולא היה בהם כח לקבלו וגם אותם הכלים חזרו, פי' רק
לחשב במקום שהוא שורש הבחינה, וכיוצא בו הוא מיתתם, ואחר כך אין זה רק ג' נקודים
התחתון כי הן הנולדות היה כח בכלים שלהם לקבל האור שלהם ולא מתו, אבל הן כלים
של הן הרגשות הם אשר מתו וירדו לחשב במקום אשר נתהוה בריאה וזה הוא מיתתם,
אמנם ירדו מיתתם היה בסוד נקודים כי כאשר יצאו חסד נקודים שהוא היתה ירד
בכתר נקודים, ותחת יצאו ונתהוו והתפשטו לא נקודים ולא היו יוצאים חיים והפך
[illegible], כמו שכתוב באדרא דבר דין דאתבני אותיות דכורא ונוקבא [illegible], ואמנם
ג' נקודים של האורות התחתון נשארו שם במקומם בלי שבירה והן נקודים עליון שנשארו
לחשב שם עם הכלים שלא מתו : ודי ::

ועתה נבאר תחילה התיקון של האצילות איך נעשה, הנה י' נקודות ראשונות
בהארת שהכלים שלהם לא מתו, והנה הג' כלים של נ' נקודות לו נעשה [illegible]
רישא חלא ודהורים נ' [illegible] וזו עם רישא דלא אתידע והוא רישא לעתיק יומין, פי'
כי נ' נקודים ראשונות והנה נקודות הוא סוד רישא לגו דלא אתידע, הנה נ' אורות
שבתוך לו הן נקודות ראשונות מתפשטות ויוצאים עד [illegible], והם בתי' ים
לגו והנה הן נקודים היינו הן שנשארים ג' נקודות ראשונות הם סוד אצל ואוא [illegible]
כמו [illegible], ו[illegible] הוא כי הן ראשונות אין בהם רק בתי' לגו לבדו, אבל [illegible] ולחשב
שם יש כח לגו יש בהם [illegible], כי כל דבר התחתון יש בו כח עליון [illegible]
עליון כח לגו יורד בכלים והתפשטות והתגלות בהם, אבל כח [illegible] אינו [illegible]
היה לחשב, ולכן [illegible] אין בהם רק [illegible] עתיק לחודה, והנה [illegible] נ' אורות [illegible]
הוא בג' הכלים התחתונים כי יש בהם בתי' [illegible] ואוא ואוא [illegible]

והנה [illegible] כי הוא הכלים [illegible] לחשב [illegible] שהוא [illegible] בריאה, אך
האורות שנשארו לחשב בלי שבירה, והנה כאשר [illegible] נ' נקודות [illegible]
[illegible] הנה הן [illegible] כבר היו [illegible] במקומם, הן [illegible] בסוד תוספת [illegible], ואך כאשר [illegible]
של הן התחתון לגו בסוד תוספת [illegible] היו [illegible] את נ' נקודות ראשונות [illegible]
בלי שבירה ונשארו במקומות עד [illegible] כי הן התחתונות לעתיק [illegible]
הן נקודות הראשונות [illegible] איך שיעור [illegible] הוא כל [illegible], אמנם
כאשר היו [illegible] לאותם הן נקודים ראשונים, ולא [illegible] לחשב כי הוא [illegible]
לגו כי אין [illegible] רק [illegible], והוא סוד [illegible], אך [illegible] שלא מתו ולא [illegible], רק [illegible]
[illegible] כי היה [illegible] נקודה של [illegible] נקודה א' [illegible] נקודות בסוד [illegible]
[illegible] שנשארו אותם נקודים בסוד לבוש [illegible], וכן היה בכל הן נקודות כי [illegible] התחתונות לעתיק
[illegible] הן נקודות ראשונות ואותם הן ראשונות שנשארו [illegible] אותם בסוד
[illegible] וזו היא [illegible] אותם [illegible] מלכות ונעשית לעתיק איך נעשו [illegible]

ועתה נבאר הכלים שלהם כי הוא הן כלים הראשונים שלא מתו [illegible], איך
[illegible]

הכלים בין הראשונות [illegible] אותם בזמן של נקודים [illegible] הכלים והקו אין [illegible]

כנ״ל, ואין [illegible] בין [illegible] של נקודים [illegible] הכלים שלא [illegible] ונתקנו [illegible]

[illegible] אור [illegible] הכלים [illegible] שנשארו שלא [illegible] ונתקנו [illegible] הכלים

של בין הראשונות [illegible] כבר [illegible] [illegible] כח [illegible]

[illegible] הכלים [illegible] אורות [illegible] [illegible]

אותו [illegible] ואין [illegible] [illegible] הכלים [illegible] אור [illegible] בין אורות [illegible]

[illegible] אורות [illegible] [illegible] אצילות [illegible] אין [illegible]

[illegible] אור [illegible] [illegible]

[illegible] אורות [illegible] בכוונה [illegible] אורות [illegible] אורות [illegible]

כל [illegible] אצילות [illegible] הכלים לקבל [illegible]

אמנם [illegible] בין האורות [illegible] הכלים [illegible]

[illegible] הכלים [illegible] שנשארו כל בין הכלים [illegible]

[illegible] הכלים של נקודים [illegible] אותם [illegible]

בין הכלים [illegible] כנ״ל [illegible] בין הכלים [illegible]

[illegible] הכלים [illegible] של נקודים [illegible]

[illegible] לנקודים [illegible] כי בין אורות [illegible]

והנקודה [illegible] והנקודה [illegible] והנקודה [illegible]

[illegible] כנ״ל [illegible]

כי [illegible] הנקודה [illegible] ראשונות [illegible] נקודה [illegible] אצילות [illegible]

בין [illegible] נקודה [illegible] נקודים [illegible]

אחרונות [illegible] [illegible] נקודים [illegible]

[illegible]

[illegible] אור [illegible]

כי אין [illegible] נקודים [illegible] [illegible]

[illegible] רק נקודה [illegible] נקודות [illegible]

[illegible] אצילות [illegible]

[illegible] נקודות כנ״ל [illegible]

[illegible] אצילות [illegible]

אצילות [illegible] בין [illegible] ראשונות [illegible] אחרונות [illegible]

[illegible] אור [illegible]

[illegible] אור

[illegible]

מקומו והם בסוד בן עשו בחי' איש שעיר, והם שערות דז"א. ישנם בדיקנא דא"א
ורישא דא"א כי גם דהוא לעתיק כתר דנוקבא, והם עם הי' לעתיק הי' כלים שלהם
מסוד הי' כלים הראשונים, אבל הם כהפך שערות כנגד בראש א"א אבל עתה אחר
הי' כלים הראשונים לא תהיו [illegible] בדיקנא דעתי', אבל יחלצו הי' כלים של הי'
דעתי' הי' הוסיף בתלבושת דתהו, ולכן יצא כנגדן שערות בדיקנא דא"א [illegible] כנגד הי' של
דעתי', הרי בארנו המציאות כל פנימי איך יתקן כל הפרצוף שלו בסוד שלהבות וכלים, ונלכין
שבאר המקום זה והוא כי אחר שבארנו שבי' נקודות ההם הי' נקודות ראשונים
ויש בהם בחי' [illegible] בין בחי' כלים בין בחי' האורות אבל כבר שנשארו כלים לבי'
התחתונות דעתי' הוצרך ליקח המציאות בי' כלים שהיו בחי' לעתיק עצמו. אבל נשאר
בי' אורות התחתונות דעתי' להם הי' חסר הבחינות בי' ראשונות של עתי' ולהם לא
יהיו הבחינות הכתר שלהם שיש בי' אורות של בי' נקודות הראשונות.
ומה שנשאר בספרי' המציאות בי' כליות דעתי' אשר באותם ז' אורות של ז' נקודות ה
ראשונות [illegible] אור חקיק לאצילות, ורצוני לגלות [illegible]
[illegible] אותו הם [illegible]

דע כי אור [illegible] הוא אור והוא המאור בחקיקה, ויש בחי' [illegible], ולא בשאר
באצילות, ולכן המאור הנה [illegible] לבי' התחתונות בסוד אור [illegible], והב' אורות
התחתונות [illegible] הם אות, וסוד אות [illegible] הוא, כי הנה כבר ידעת כי [illegible] אורות
הוא כל [illegible] באצילות, [illegible] אל [illegible] והוא אבא [illegible]
אותו כלו רק חב' התחתונות שלו [illegible], [illegible] [illegible] בו [illegible]
[illegible] הם [illegible] [illegible] בכלם [illegible], [illegible]
אות הוא [illegible], כי אות לעתי' הוא [illegible] והוא [illegible] עתי' [illegible], [illegible]
אות [illegible] הוא [illegible] והוא חקיק [illegible] לעתי', [illegible] בחקיקה לא"א של בחקיק [illegible]
[illegible] לא"א של בחקיקה לא"א, והחקיקה [illegible] חקיק של כל בחקיקתו כלם [illegible]
כי בחי' [illegible] לעתיק הוא אור [illegible] [illegible] אות הוא [illegible]

והענין הוא כי [illegible] [illegible] [illegible]
הם [illegible] בין אות שלו לאות שלו והאור [illegible] הם [illegible] באצילות
שהוא [illegible] עתי' [illegible] עם [illegible] כלם [illegible] בין אור [illegible] לעתיק
ובין אור בחקיקה שלו וכלם [illegible]

ועתה נבאר המציאות [illegible] כי הנה [illegible] שלו הוא [illegible] בי' נקודות [illegible]
כי [illegible] בארנו [illegible] נקודה [illegible] יש [illegible] לעתי' [illegible] ונוקבא בכללות,
[illegible] בי' [illegible] כלם הם בחי' [illegible] לבו, כי אות קטן [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] התחתונים, [illegible] [illegible] בחי' ז'
נקודות

ל

הנקודים ראשונים הוסם נקבל ונתבררו והורדו, והוסם נעשה סוד או"א, והנה הם
אינם כי אם ג' כחות לאו"א בג' נקודות והוסם נעשו ה' של או"א בצורתן זה, כי הוא
כבר כתבנו שיש חילוק בין או"א לשאר הפרצופים. והוא כי בכ' חוטין נעשה חג"ת של כל פרצוף
ומלכות, הנה שבהם הם בראש זה אצל זה [illegible] ושמאל, אבל חג"ת של או"א הם זה על זה,
כי הבינה שלו לא היה זה כמו לביתה [illegible] אצל [illegible] [illegible] רק
בשיטה רחוקה לחוטב, וכן יש חילוק אחר והוא כי בשאר הפרצופים יש בהם בחי' ג'
חוטין מ"ב, אך או"א אין בו רק חכמה לבד ובינה הוא בגרון ובלעת [illegible]
על פוף שלו ואין לו מקום קבוע בשאר שלמות כמו כל הפרצופים [illegible] נמצא כי [illegible]
לאבא כמו [illegible] ולא בבחין הנוקבא כשאר הפרצופים, רק זה שלנו זה בבן אריך
והנה הסוד של או"א שיש בג' נקודות [illegible], הנה הן הנאמר שבחסד ונגבורה [illegible]
ג' [illegible], הנה חילוק [illegible] ג' שלישים [illegible] שלישים. ונחלקו לג' חלקים, [illegible]
חסד נעשה [illegible] לאו"א, [illegible] אחרים לבינה [illegible] אחרון לחסד ועליון לגבורה
ונעשה חכמה או"א [illegible] ונעשה בינה או"א, ואח"כ האור [illegible]
נקודה ג' נחלקת לג' חלקים, [illegible] נעשה [illegible] לאו"א, ושאר [illegible]
[illegible], ואח"כ האור [illegible] שהוא נקודה [illegible] נחלק לג' שלישים, וב' שלישים
[illegible] נעשה [illegible] לאו"א, [illegible] לאו"א [illegible]
שנשאר שם, וזהו [illegible], ואח"כ האור [illegible] שהיא נקודה [illegible]
ונחלק [illegible] לג' שלישים וב' שלישים [illegible] נעשה [illegible] של או"א ושאר שליש [illegible],
ואח"כ [illegible] אור [illegible] שהוא נקודה [illegible] נחלקת לג' חלקים וב' [illegible] נעשה
[illegible] לאו"א, [illegible] עם השליש שנשאר [illegible]
[illegible] וזהו סוד [illegible] ואור של המלכות שהוא נקודה [illegible]
נעשה המלכות לאו"א [illegible] אח"כ הנקודה המלכות נעשה פרצוף
[illegible] לכן צריך שיכוין זה היטב א' [illegible]

ויצריך [illegible] כי בעתיק ואו"א לא נמצא בהם [illegible] כי אימא ואבא
[illegible] של עתיק ואו"א הם [illegible] שבהם [illegible]
[illegible] בסוד עתיק, והעתיק לא [illegible] רק אחר [illegible]
שהוא או"א [illegible] אחר [illegible] פרצופים עתיק ואו"א [illegible] ושם באו"א,
[illegible] חלב [illegible] ואימא חלב אריך, וכן [illegible] חלב אבא [illegible] חלב אימא, והנה
[illegible] באריך [illegible]
של או"א [illegible] של או"א
אחים

[illegible] לקבל האור לכן ירדו למטה [illegible] יש בהם כח ויכולת לקבל האור לכן [illegible] למטה.

ועתה נבאר איך התלבשות הפרצופים בא"א [illegible]

[illegible]

ונבאר [illegible]

[illegible]

ונחזור [illegible]

[illegible]

האצילות א׳ של האור בגבולו בהוא, ואין המקום באצי׳ להיות בו אור
עקודים ושם נעשה האצילות [illegible]
האצילות הנזכרת. האור הזה שלא היה בו כח וביה קדם, אמנם הרבה פה באריכות
של הרקיע/ההתפשטות של האצי׳ [illegible] עד לזה ואיהו [illegible]
כנ״ל, אח״כ והתפשט האור יותר [illegible] פה עקודים ואין [illegible], אף
עולין [illegible] של כו״ב, כי [illegible] שכל [illegible]
[illegible] ואיהו החלק של הכלים אשר [illegible] האצילות [illegible] ושאר
חלקי [illegible] לא היה [illegible]. [illegible] כי הכלים שלהם לא יכלו לסבול האור ההוא עולין,
[illegible] עולין נקודים. והוא [illegible] קוראים [illegible] נקודות קודם האצי׳, [illegible]
הנקודים [illegible] נקודה א׳ לבד, ואח״כ נעשה סוד האצי׳ [illegible] :

ונחזור לבאר האצילות הנקודים [illegible], לפי כי הוא האורות אשר הוא חלק
[illegible] אשר [illegible], [illegible] עולין לא נכר [illegible] אורות
רק [illegible] הנקודים. [illegible]

אמנם ולא״ [illegible] אורות [illegible] רק [illegible] האור [illegible]
הכלים לא היה נכר [illegible] האצילות [illegible], והנה כאשר [illegible] העולין
[illegible] נקודים. [illegible] האור [illegible] האצילות של [illegible]
[illegible] עקודים ואחר [illegible] האור [illegible]
[illegible] כי כל אור עולין [illegible]
[illegible] האור העולין [illegible], [illegible] האור
[illegible] האור, ואין [illegible] האור העולין [illegible] האור
[illegible] כי [illegible] האור [illegible] האצילות
[illegible] האור [illegible] א׳, [illegible]
האצילות [illegible] האצילות [illegible] העולין [illegible]
העולין [illegible] אורות, [illegible]
[illegible] האצי׳, [illegible] באצי׳
[illegible] באצי׳ [illegible]
[illegible] שאר חלקי [illegible]
[illegible] העולין לא [illegible] לבד ״

ונבאר [illegible] האצילות [illegible] האור העולין כי [illegible] האצילות.
[illegible] האור, [illegible] באור [illegible]
[illegible] האור [illegible] אשר [illegible]
[illegible] האור [illegible] אשר [illegible]
[illegible] אשר [illegible] האור [illegible], אך
[illegible]

בכל הערך ממנו אחר שישמש בתי׳ כלי, ואין אינו יכול להפסיק באור הע״ין שיעברק תנועת
לא דרך אחר בעת הפסקותו, ויהי׳ כלי נם עם האור הבוא אחר באחור, ואחרי שהאור
הבוא נפסק נ״כ. שיעור חלק אחר אשר אח״כ יקרא בתי׳ יסוד ונפסק מכל אין נם חלק
בכל פנים נם הוא יפסיק ממנו האור הע״ין כי לא יוכלו לקבלו ואין נם הבתי׳ האל הנקראת
תלונות כיון שהאור נהברק והוא הוכל׳ למשך מנה לתשעה ואין יהיו התלונות והיסוד מנה
במנים. אך היסוד יהי׳ עם האור הע״ין אחר באחור וכן כאשר תפסיק נ״כ בתי׳ האור
המפור אין יהי׳ אחור באחור עם האור, ואין היסוד יפסיק ממנו יסוד ומנה במנים יהיו
סוד ויסוד, ובתלונות תהי׳ עם היסוד מנה באחור, מנה התלונות עם אחור היסוד, הנה
האור והשם הסת׳ לתאור מנפש לאור, אך הסת׳ הקרובה לאור לא הוכל ולאור
מנה לעשר ההברק מן האור שיעור הסת׳ א׳, וכן כאשר הפסק מן בתי׳ נצח אין בנצח
יהי׳ אחור באחור עם ההוד, ואין ההוד יפסק ממנו לנצח, ומנה במנים יהיו נצח והוד
והסוד יהי׳ מנה באחור עם ההוד והתלונות נ״כ. מנה באחור עם היסוד, וכן עד״ז עד שיפסק
האור מכל וישאר חלק בכל פנים. ואין יהיו כל הסת׳ מנה באחור, הנה מנה ההברקות
עם אחור הע״ין אך ההוד עם ההברקות יהיו מנה במנים כי ההוד עם האור הם
אחור באחור לטעם הנ״ל, וזה תוכרח שיהיו ההברקות וההוד מנה במנים, הנה בארנו
סוד ההפסקות ואיך נעשו הכלים ע״י זה. ונודע אומרו שהי׳ היות בכל זה הלאות
כל הי׳ תלונות ויסוד ונה״ל לא תמצא זה יקראו כלים, כיון שעדיין אין היכר ביותר יש
ונם כי האור נפסק בתי׳ רק הענין הוא כתיקון כלי א׳ ארוך אשר הבדלים שלו אינם
ניכרים. כמו ההברק של הדלקה הנה קלפה של קלפה ובה בארנו הלאות ההמשכות
האור והפסקותו עם ב׳ בתי׳

ואמנם יש ההמשכות וההפסקות אחר היה בשני ואין נשלמו ל׳ בתי׳, והענין כי כאשר
נשלמו בתי׳ בכל פנים ונעשה כלי ע״י ההפסקות האורות, כאשר יחזור האור
להתפשט אין יאירו בבתי׳ אורות וכלים. ואחשי כאשר התפשט האור בכל פנים אינו
מתפשט בה כבתי׳ הא״ס רק עלה ונעלם הנקרא בגימטריא חטף ולא חטף. ואלו בבחינת
בהתפשטות וההפסקות שבהם נשלמו ל׳ בתי׳, והענין כי הרצון חוזר האור בתוך כלי הכתר
וחוזר ומפסיק מתנה, אח״כ חטף בחכמה וחוזר ומפסיק. נמצא נעשה בכל הי׳ וגם נק׳ חטף ולא
חטף בגימטריא, ועולים יש בשבעה האור פנים לבוא ולהאיר, ואח״כ חוזר ומפסיק כמו ע״ז בשבעה
השלמת [illegible] לפיה התנועות עולה ויורדת, וכן נאמר החוזר בשבעה האור היה לבוא חטף.
ולא חטף בכלים האלו נק׳ אח״כ עקודים, כי לסיבת היותם בכלי א׳, אין כח בכלי נם לסבלו אשר לו
יהיה רק חטף ולא חטף, והנה בארנו בזה ל׳ בתי׳ שבהם ההפסקות הא׳ וההמשכותיו וההמשכות
הב׳ וההפסקותיו, ובזה הב׳ יאיר חטף ולא חטף, ולכן נקרא עקודים לפי שהוא כלי א׳ ונעקד
העקודה הי׳ בהורה, ובזה יה׳ לתם בכלי יקרא א׳ והאורות י׳, לפי שבשעה שהפסק האור ההפסקות
א׳ לסיבת אינו ההפסקה נעשה כלי ע״א כי אין נפסק האור הלו בשבעה א׳, ולכן נק׳ כלי א׳ ולא י׳
[illegible]

הנ״ל בצורה שלקחנו, כי כאשר הגורם להפגשה בהתפשטות האורות שבהן ב
בהתפשטות הב׳. הנה אינו מתפשט בפעם א׳ רק הכל בדרך שנתבאר, שלא נעשה ויצא
כלים ויצא י״ס לבינה. ויש ו׳ בחינות ע׳ בספר וא׳ בחכמה וכן כל״ש. [illegible]
יקראו י׳ אורות, אבל הכל כבר נעשה כי בהסתלקות א׳ שנתבאר בפעם א׳, וכן יקרא כל
א׳, והנה ל׳ בחי׳ אלו הם [illegible] אורות שבשם. כי גם הם סוד בהתפשטות א׳ וב׳
אחרים הם סוד הסתלקות א׳ וב׳, ונבאר הטעם כי שם [illegible] אינו מחמת לא מחמת
[illegible], והטעם לזה [illegible] בחי׳ לבד [illegible], כי [illegible] עולמים, כי [illegible]
כי שהמה [illegible] ולבוא בעולמים [illegible] שהוא סוד עקודים [illegible] בסוד [illegible]
בכתר והנה בכל [illegible] כלם, והטעם [illegible] הוא כי בע׳ ספ׳ יש בהם ר׳ חסרונות האור
אשר גם עלתה [illegible] הגם באור העליון ונמצא לקרותו בשם. ובי׳ חסרונות אלו
הם, הא׳ הוא ההתפשטות. האור מעט א׳ כי אין מהות האור להתפשט בכתר באשר
לכלים. ואין כל הפ׳ להשפיע מחמת היו חסרים מאיתו האור באשר כי בעת שנתפשט
האור [illegible] הכתר. עליון כל בסוד היו חסרים [מ]איתו אור באשר כי [illegible]
חסרון א׳ בהתפשטות א׳ ש״ב בע׳ כלים. ואין חסרון זה בכתר, וגם בהתפשטות ב׳
יש חסרון זה מעט ב׳ בט״ס ולא בכתר, כי באשר לא נאצל שום אור לא יקרא זה
חסרון, אך אחר שכבר [illegible] האור להתפשט והמשך [illegible] בכתר, אך בט״ס יקראו
חסרים האור הוא לפי שקבלו אור בכתר [illegible], אך הב׳ חסרונות אחרים הם [illegible] בין
בכתר בין בשאר ספ׳, והוא בבחי׳ הסתלקות כי זה יקרא חסרון האורות בין בשאר ספ׳
בין בכתר עצמו. [illegible] ח״ט. ולא ח״ט. [illegible] ואחר
כי [illegible] האור בכתר ונשם כל פ׳ אורות היו כולם שם. אחר חזר להיות לא
ח״ט. וחזר האור מתפשט מעט לכתר, אך פ׳ אורות נשארו שם בכתר כי [illegible]
בכתר [illegible]. ואך בעת אשר לא ח״ט יצא משם אור מועט לכתר ונשארו בו רק [illegible]
אורות, אך אור הכתר המשיך להכתר מעט בפנים [illegible], אך פ׳ אורות [illegible]
ואך [illegible] אחר שקבלם פ׳ אורות [illegible] מעט בפנים האור
לבד, רק [illegible] לפ עליון הכ׳ אורות, [illegible] אור הכתר [illegible] ח״ט בכתר
ואך אור [illegible] והמשיך בכתר [illegible] ואך כל
של [illegible] אך אור בפנים [illegible]
בכתר שלא [illegible] כי [illegible] כי אין
[illegible] רק בבחי׳ הכל, אך באורות לא [illegible] ואחור רק ב
בהתפשטות והסתלקות. [illegible] ועולם שנשאר
של, אח״כ [illegible] להשפיע [illegible] אורות מעט [illegible]
אורות הוא [illegible] מעט [illegible]

ואחת

ואמנם הבינה אינה מוכרחת שתהא למטה לאור דחסד לפי שאין לה כח דחסד רק
קלות לקבל אור גדול כמה פעמים דפנים. רק אחור דפנים. כי בלא״ה כאן אור
פנים ואור הבינה שהוא גדול יותר מהם. אך המלך כאשר לא היו עליון אורות הבינה
רק שיהיה להם מקרה אז [?] הבינה שהוא נפרדה לבינה הארה לבד וגם כיון מ״ה
משא״כ דחסד לפי שהבינה יש בה כח לקבל כל האורות בפעם. לפי שבבינה אורות [?]
המחויבים בגלוים דאור שלה. וגם אור שלה ודאי שהוא לקבלו והאור של מקורם, אינם
שאור שלו גדול מאור שלה, ועוד כדי לדעת כי אותו בבחינה זו [?] לקבל אור
מקורם משא״כ דחסד. כי יש הפרש גדול בין אור הבינה ואינו יכול לקבל מ״ה:

ונחזור לענין כי כאשר חוזר להיות לא חטי. דההוא פו׳ אז חטי דמקורם שיורד האור
למקומם זה, ואז רצה [?] דינים שיש דבינה שם גדולים ואינם צריכים לעתים.
ואז הבינה שולח דמקורם מרובות המשך שיש לה להרבות עליהם ועל נק׳ לא חטי. האור דבינה
ואז יורדים הן׳ אורות שלה ונותנים כלם דחסד כנ״ל. אח״כ (ואז הגירסא מראין שרכי כן הו׳ אורות שם שיש הוא חסר פרוש״ים)
חוזר להיות חטי. דההוא ולא חטי דמקורם ולא חטי דבינה, אח״כ
הבינה מ״ה ונותן אורות לחסד, אח״כ חוזר להיות חטי.
דההוא ואז לא חטי דחו״ג כי שניהם גדולים שם יותר דהוא, ואז דחסד לא חטי כי הוא
שולח למקום הבינה כאשר דהוא״ם מה דב׳ חרוקים שבינהם. אח״כ חוזר להיות לא
חטי דההוא ואז הוי חטי. דמקורם והבינה אע״פ ראוי להיות נשארת שם דמקורם כבתחלה
עם מתחת אור המסך דמקומם לכן יורדת להיות שם עתה נק״ס כי תמן הסר הוא, וכבר
ידעת כי הבינה נק׳ הוא. ואז כאשר ירדה הבי׳ דמקומם, אז החסד אינו צריך אלא
חוזר דמקומות ונק׳ חטי. דחסד, אח״כ חוזר להיות חטי. דההוא ולא חטי. דחו״ג ודחסד
כי שולח דבינה כנ״ל, ואז מוסיף מ״ה דחסד ונותן הו׳ אורות להיות דנצ״ה ואז הוי חטי. דנה״י
ואח״כ חוזר להיות לא חטי. דההוא והוי דחו״ג ודחסד ולא חטי. דנה״י ואז מוסיף מ״ה בנה״י
ונותנות הה׳ אורות להה״ו ונק׳ חטי. דה״ו, אח״כ חוזר להיות חטי. דההוא ולא חטי. דחו״ג
דחסד והוי דנה״י ולא חטי. דה״ו ואז מוסיף ה״ו מ״ה ונותן הה׳ אורות למלכות. ואז הוי
חטי. דמלכות ואח״כ חוזר להיות לא חטי. דההוא והוי דחו״ג ודחסד ולא חטי. דנה״י והוי דה״ו
ולא חטי. דמלכות, ואז מוסיף מלכות את מ״ה ונותן הן׳ אורות להבור ואז נק׳ חטי. דבור, ואז
מוסיף מ״ה הבור [?] יותר. וכן בענין דכל הוא כאשר נותנים להם מוספים –
מ״ה [?] כי לחוקת הבינה ה״א שלא הטבה מ״ה להחסד כי אין כח דחסד ל
לקבל אור הבינה. אך מוקפים דמלכות יש בהם יכולת לקבל זה [?] אור מחבירו וכן [?]
כי כל הו׳ אורות הם שוים : ״ : ״ :

אח״כ חוזר להיות לא חטי. דההוא והוי דמקורם, והבינה אע״פ ראוי להיות נשארת שם
דמקורם כבתחלה עם מתחת אור המסך אשר דמקומם, לכן יורדת להיות שם עתה
נק״ס כי תמן חסר הוא, וכבר ידעת כי הבי׳ נק׳ הוא, ואז כאשר ירדה הבינה למקומה, אז החסד
אינו צריך להיות עוד יורד דמקומות ונק׳ חטי. ואז אור הנה״י שולח דחסד וגם נק׳ לא חטי. דנצ״ה
ואז

דגבורה הנוסף בשעו לחוטם ונמשך ב׳ אורות דהוד ונשאר עק׳ חוט׳ דהוד, אח״כ חוזר להיות חוט׳
דכתר ולא חוט׳ דחו״ב כי שנפסק [illegible] שם דכתר ואין לו חוט׳ דחסד כי הוא שולט דחקודים
דבינה כאשר דבתחלה [illegible] ג׳ תררתים שדבינה ואין בו חוט׳ דגבו׳ ולא חוט׳ דת״ת כי
אור הת״ת שולט דגבו׳ תחתית [illegible], ואין הוסף הת״ת את מנו ונמשך פר׳ אורות דנצח.
ונשאר עק׳ חוט׳ דנצח. אח״כ חוזר להיות לו חוט׳ דכתר ונו׳ חוט׳ דחו״ב תחתית בחסד אשר
שם רגע כי חוץ [illegible] הוא. ואין בו נ״ב חוט׳ דחסד כי אין החסד יורד דחקודים ואין לו
חוט׳ דגבו׳ כי הגבו׳ שולט דחסד. ואין בו חוט׳ דת״ת יורד האור דת״ת ואין לו חוט׳.
דנצח כי אור נצח שולט דת״ת, ואין חוט׳ דהוד כי אין הוסף מנו דיסוד ויאיר בו.
וכן הענין דכל סוף, כאשר האורות נתונים דשם הם מוספים פניהם ומאירים לחוטר
כי דווקא הבינה היא שלא העכה מנה אל הכתר, כי אין כח דכתר לקבל אור הבינה, ואף הוא
הם כתלתים יש דהם יכולים לקבל אור מבינה עם תמה, כי הו׳ אורות הם שוים. אח״כ חוזר
להיות חוט׳ דכתר ולא חוט׳ דחו״ב כי שנפסק שולט שם, ונו׳ דחסד לא חוט׳ כי שולט דבינה,
ואין בו חוט׳ דגבו׳ ולא חוט׳ דת״ת, וחוט׳ דנצח ולא חוט׳ דהוד, ואין הוסף ההוד מנו ונמשך
ב׳ אורות דיסוד, ואין לו בו חוט׳ דהוד ואין יסוד הוסף מנו ומאיר למלכות, כאל דכל
הלך, אח״כ חוזר להיות לו חוט׳ דכתר וחוט׳ דחו״ב עחסד, ואין לו חוט׳ דגבו׳ וחוט׳ ולא
חוט׳ דכתר וחוט׳ דחו״ב ודחסד, ואין לו חוט׳ דגבו׳ וחוט׳ ולא חוט׳ דנצח וחוט׳.
דהוד ולא חוט׳ דיסוד כי שולט דבא, ואין הוסף מנו ונותן אור המלכות לחוטר דחקודים
ואין חוט׳ דמלכות ונו׳ עתה נשלם הדת׳ הנז׳ שסודו [illegible] המתפשטות והניצוץ כל פ׳ אורות
עד מלכות, ונעשה הדת׳ הב׳ היא מתפשטים, כי הוא עתה חוזר להיות חוט׳ דכתר ואין לו
חוט׳ דחו״ב ודבינה ואין לו חוט׳ דחסד וחוט׳ דגבו׳ ולא חוט׳ דת״ת וחוט׳ דנצח ולא
חוט׳ דהוד וחוט׳ דיסוד ולא חוט׳ דמלכות, ואח״כ חוזר כבתחלה וכוא חוזן:

ובענין מה שעל כי דתי׳ לו יקראו כי [illegible] שיהיו כי יבוא סוד [illegible] שהם כי יקושיא
דתבוק, ר״ל כי [illegible] יוד שהם אין הענין הוא כי שהם כלו הוון דבוק [illegible] כי [illegible] דתיו יוד
הא נ׳ [illegible] כח דין הוי״ה [illegible] שהם [illegible] ושם [illegible] זה הוא דכתר [illegible]
שם הוי״ה ונבו כלולים כל פר׳ אותיות הוי״ה, הרי [illegible] בחכמה דתי׳ הוא כי [illegible] פסק [illegible]
הקודמין לכבק דעליון, וכאשר הוי חוט׳ דיסוד אין לו חוט׳ דמלכות, כי אין אור המלכות [illegible] ד
יסוד תחתית [illegible], וכן דכל [illegible] חוץ [illegible] עם הבינה, כי כאשר לו חוט׳ דבינה אין
נ״ב לו חוט׳ דסוד תחתית ג׳ תררתים [illegible], וכשחוט׳ דבינה אין חוט׳ נ״ב דחסד כי אין החסד
יכול לסבול אור הבינה, [illegible] דבינה דחקו׳ אין [illegible] החסד [illegible]
ודבונתי יורד החסד דחקודים [illegible], [illegible] הם [illegible] אלהים [illegible]
להכבק דבינה [illegible], נם שאין חוט׳ ולא חוט׳ [illegible] הוא [illegible] יותר, כי
כאשר חוט׳ דכתר אין שולט שנפסק דחו״ב [illegible] דכתר ואין עק׳ [illegible] כאן,
וכשלא חוט׳ דכתר אין בו חוט׳ [illegible] ולא חוט׳ דבינה
אין [illegible] כי [illegible] כען נ״ב חוט׳ דבינה : [illegible]

[illegible]

גם להנ״ל כי שיעור הזמן אשר לא תשי׳ האור להם׳ הוא רגע א׳ לבד, וגם הירח
באמת כי הלא בהפסקות האור שהוא לא תשי׳ ה״ה מחמת הגיגים והאבק שלהחמה ה
בהתבוננו שאין בהם כח, אף המשך זה׳ תשי׳ שהוא מוכרח הזמן לחשוב לבתי״ה.
הנגלותו אין זה שיעור כי כח משפט בני אדם רק י״ה. ונראה תי״ם בזלות כבר
הרבון שי״ה לי כח משפט בני אדם. משך זמן הה״ם

אמנם להנ״ל הלא באורנו בהפסקות הא׳ של האורות הי״ה רק לעינות כלם, והנה
כאשר תגרו האורה לבני מינים ב׳ בהתפשטות הב׳, הנה היו רגלים הכלים
והתדבק בעת הא׳ והוה הולך שיעור אור ראשון שבכלם שהוא אור הכדור להשלם
ולא יכוה בכלם הלו ולא בעת רק ט׳ אורות לבלם. על הסדר הזה אור על מכרוה בכל
הכדור, ואור של בינה בכל המקום וכן עד״ן עד שגלגלו שאמר התלדות יכום בבל
היסוד. ועתה אשר לא חזר בכל אותו אור א׳ כבונו לו אשר התלם נסתלק רמונו
אף הנני לו אור אחר זולתו קטן ממנו עם זה שאמרו הכלים בתי׳ כלם ולא רגע
הויות אורות כבראשונה וגם כאשר התחלו האורות לכום בכלים אך נכנסו הט׳
אורות בכדור וזה רק תשי׳ בכדור הנז׳. ואין להאריך בזה כי כבר ביארנו להשלם
בבחינה תשי׳ ולא תשי׳ ל׳ פסוקו

ונבאר הטעם למה נכנסים עתה כל הט׳ אורות יחד בכל הכדור, מה שאין כן בתחלתו
הא׳ כי נכנסו א׳ לא׳ כנ״ל, כי נכנס אור התג׳ בכל של כדור, ויוקב נדחה
אור זה לחשב בתכתם, ואין נכנס אור יסוד בכדור. ועד״ן עד שנכנסו כל הי׳ אורות
בשיעור י׳ כלים. והטעם הוא תוכן כח האור, כי הכלים ש״ה אור הכדור שנעשה
ועם כלם היו האורות הללו, לכן לא ה״ה כח בשום כלי מהם לקבל בתוכו רק אור א׳,
אף עתה אשר אור הכדור אינו נכנס בראשם בדיק הכלים אלו שנשאר להשלם ונוסף
אמנם לחשב כמ״ש בע״ה, לכן עתה יש כח ליכנס כל האורות בכדור ובהיך כלי על כי
כל הט׳ אורות הנכנסים עתה בכדור הם קטנים רק אור הכדור אינו רב בכל וקבלם.
וכן כשנכנסים הט׳ אורות הזך כלי של תכתם יש כח. ולזמן כי כלם הם קטנים בערך התחתם
הא׳ וכן יען הכדור הכלן. ולע״ד כי בלא קולם בתי׳ עקולים לי״ג להשלם מהם שרשים לו עשרה
כמ״ש וכל הכדור ועד התכלית, ולחשב הן שורש תורגה לו שם הוא הכדור הנז׳ ומשולחים
כנגד השרש שלו ואחריו לחשב כנגד כל הכדור בבחינות העקולים יהם בבחינות הצריך
לעקולים האלו כן נמשכו ליהם אלו השרשים העליונים ונשארים ריק הכדור הנז׳ וכל זה בתי׳
כמות לבד אף לא בתי׳ שלמו וחוץ. רק כאשר י״ה אור הכדור לא תשי׳ בכלי של כדור, כי אין
יעלו ויקבלו שמע גדול השרשים המ״ש בע״ה.

ונחזור להענין כי הלא לעיל ביארנו כי כאשר האור תשי׳ בכדור, אין נכנסים הט׳ אורות
בכלי של כדור וכשחוזר להיות לא תשי׳ אין נכנסים הט׳ אורות בכלי של התחתם
ואין התכלית הוא כח טוב לבינה ותאירה בה. אף אינה נעשית לבינה עד היותה מטעם ב׳ תשי׳
בכדור, ולצריך להבין איך הם עשן ההכרח מטעם לו להאיר לבינה, כיון שאינה נותן הן׳ אורות

עליון

מליין זה, אך הענין הוא כי צריך שתבין שאחר שבאר' שבא' שהם באורות המאורות,
ונמצא כי אור הכוכבים ניתן בלבנה ואור השמש ניתן בכוכבים ואור הלבנה ניתן בכוכבים.
ואח"כ קשה כי כל הפעולות נעשות כי בהקום לבורא נקרא נבקע, ובהקום שנבקע נקרא
לבורא, אך הענין כי ראוי שתדע כי היה כאשר היה ההבדלות בא' ועשיית כלם יא.
היה החלק ההוא נעשה כלו ונקרא לבקרא כל עד התרחק האור ההוא מהם ל' מקומות הנ"ל:
היה האור המהודו לבסוף החלק אשר אח"כ יקרא תלונות ואז היה המהודו לבחשך, ואחר
שהיה הבדל האור החלק אשר אח"כ יקרא כלו שלישי, אז היה החלק הא' המחשיך יקרא שב
שנמצא כי כאשר האור בענין התרחק רחוק ההוא ל' מקומות שלהם. שהוא כאשר יהיה
החלק בענין ה' הה"ת, אז נקרא הכל שלהבות לפעמים כלו נהור, כי כל המחות הנ' כלבדלות.
עד שנמצא כי זהו הרחק אור התלונות והגוף תן הכהה, אז נקרא כלו שהסתר לגמרי כל,
אמנם נמצא כי בזה נהכוכבים והכהה לא נעשו עדיין כלם. לפי שעדיין לא נתרחק האור
הנ' המדרגות שלהם, וכל המחות הנ' כלבדל לה. ולכן לא נעשו עדיין כלם בא' הן, אך שנ"ג
בזמני שיותר יקרא זה שם כלי נהור בערך הב' לפי שנדבר הם ל' רחוקים ההוא ל' האור
מהבדלו וההוא להבדלו והכהה, נמצא שיש ההפרש תן הזה ל' הכוכבים ובהר הוא זהב: ::

ובזה יתורץ קושיא א' וקו' ג' כי הוא זמנת ההבדלות האורות ועשות המציאות כלם,
היה אור הכהה המאיר בהם, ואיך היה יכול לעשות כלם, ושהם בהתעוררות אשר
לא היה אור הכהה המתנועע בהם כנז' איך היו נק' אורות. התשובה היא כי היות לא
נעשו לעשות כלו רק עד יתרחק האור ההוא ל' דה' נהורות, אך כאשר יהיה בענין הזה,
אמנם שאין האור הכהה נקרא בהם עדיין האור עלהא בענין יקרא אור. וקו' ד' דקשיא
הלבנה היא בג' שלישיות אשר עדיין אור הכהה קרוב להן, ואיך הם נעשים כלם, ואח"כ
זמנת שיחזור האור לכנס יקרא אורות, כי אורדא אור שלהם ממש יותר הרחק שהיה
בהבדלם, כי אורות לא הכרים המאור הכהה אשר היה המאיר זמנת ההבדלות, אך הענין כי
לשום סוף התלונות שנעשו כלם בהבדלות ממש הכל. וכאשר יתרבו האורות שבהם לכנס
נתנה אור הכוכבים בכהה ואז אור הכהה שבתוכה שנשאר זמנת ההבדלותו, כנז' כי אין הכל
נעשה עד שהתרחק ההוא ל' המדרגות ולכן לא שייך בה' שלימות כלל, ואז נכנס אור הכהה כי
השאר שם בתוך אור הכוכבים הנכנסת שהם והתלבשות בקירוב ונעשית שלהם לפי
לפי שהוא אור הכהה ונעשה לבורא, והכוכבים סביבותיו ונעשית נקודה. ואז אור התחדשות
יותר הוא המלובש תוך הכוכבים, והם שהמשיך ההוא התקון הרחק האורות הנ"ל שם יש יושאר
בסוף כלו לב' שלמים. א' המחות שהרחק האור נראה נראה חשך ועוד כי עוד לו התחדשות
ההוא הסתלק והמלובש תוך אור הכוכבים הנכנס שם, ואז לגדור אור הנשאר תן הכהה
ונעשה כלו כי אור הכוכבים המסיק זה נפש, ואותן האורדא זאת האורות שהם והתלבשותם
שהם הוא הנה בג' שלימים לו לעשות כלם, ולא נעשו כלם זמנת ההבדלות כמו שבארנו ::

ונאמר

ונאמר טעם אחר כי הוא כאשר עור זה' הסתר נשאר העולם כעין שהעולם לא נכה
עוד בהיר כמו לו, רק נשאר בסוף י' שרשים של האורות העולם ונפסק אחריו
החשך. ולכן האורות עצמם הם חושים יותר מהעולם ואז בשעת ההסתלקות, וכן שבין זה כל [illegible]
של הכתרים, כי נכוה בהדלק אור של הלבנה. ואין אור הכתרים נתלבש בהם ואור שנשאר
ונמשך נעשה כלי מחמת הרחקו אותו שאינו הרחק מאור, והרי נעשה יש נבר ונקבה בכתר
נבר ונקבה בכתרים, ונמצא כי לעולם אין הכתרים והכתר המבדילים המוציאים לבשעות
מגברים ונקבות, כי הוא האורות שהם שלהם נשארו בקיומם אותם שאינם נחורים כמו
בהעלם, ואכרבא שאר האורות עצמם הם נעוסקים להם ונעשו נקבות להם, וכן הלבן
הלבנה, רק שיש הפרש ביניהם והוא כי נשאר בה אור הלבנה חושך בשעת ה־
ההסתלקות כלל, ועתה נכוה בה אור החסד, והחסד הוא בן הלבנה, ולא יפרך שיהיה הוא
הנבר, ואור הלבנה שלהם נקבה להם, ואם נאמר כי אור הלבנה יקרא נבר, ואור החסד נקבה־
גם זה לא יתכן, ולכן צריך אותה הפרכת [illegible] שבאורות שהוכבת הכתרים [illegible] בשעת
שיובנו להם הה' אורות, ואין הגוונים לבר ונוק' של החרתם שהם בחקותם והוציאם [illegible]
[illegible] אור א' הנק' יוד, ואין יתכן החשך בהפכת [illegible] הלבנה, ואין זה היור [illegible]
היך אור הלבנה על האחרות ונעשה היור לבר [illegible] והלבנה נקבא, ואחר כאשר נקבע
הג' אורות בה של הלבנה אין יתכן בה אור החסד ונשאר בה היור [illegible]
שאור זה של הלבנה היא מן האורות הראשונים ונשאר [illegible] והיה היור שבה הפונה־
הגוון לבר ונוק' שבהיך הכתרים הוא [illegible], ואך איך תעשה הלבנה [illegible]
נקבה [illegible] האור [illegible] מן הכתרים [illegible]
של הלבנה אינו אור [illegible] אחר [illegible] נחרקים [illegible] ולכן האור [illegible] שאינם [illegible] הרחקות
ונחורות משם בכתרים של העולם, ועוד כי אור הלבנה [illegible] נשארה בשעת ההסתלקות אשר
לא [illegible] שבכתרים [illegible] בשעת ההתפשטות [illegible]
להאיר, ולכן [illegible] יותר [illegible] הלבנה [illegible] החסד שבא [illegible]
אותם שבא [illegible] ההתפשטות [illegible]
מן הכתרים, כל הנבדים כי בכבר [illegible] שהוא לבר ונוק' [illegible] וכתרים [illegible]
לבר ונוק' והיא [illegible] אחר והוא [illegible] ולבנה [illegible] והיא [illegible] הגוון
העליון של לבר ונוק' שבכתרים והלבנה היא נקבה [illegible] והיא [illegible] נם בכאן,
ונעשה שבה אור החסד שהוא [illegible] כל [illegible] אור [illegible] כי [illegible]
לבר ונוק' [illegible] שהוא [illegible] וכן בכתרים [illegible] לבר ונוקבא, והי'
הוא הכל, [illegible] הלבנה נק' [illegible] אורות [illegible] והם מסודרים [illegible] והם הכתרים
[illegible] אינו נבר [illegible],
גם יש טעם אחר [illegible] שבכתרים היא [illegible] של הלבנה בין הכתרים,
לפי שכאשר הגוונים לבר ונוק' שבכתרים, אינם מוציאים טעם [illegible] רק
העולם [illegible] אור הלבנה [illegible] בשאר
בהסתלקות

הספירות לא היה בהם שינוי מציאות דכר ונוקבא כי כלם נקבים וגם כי הם כלים
נמורים, ואין בהם אור רק אותו האור הנכנס מחדש, ונמצא כי אור הנכנס נכנס ב
בחסד, וכן שכנגדו נמצא אור המלכות בכלי של יסוד, וכאן נכון קושיא איך תתכן
ישאר נקבה, אם הכלי לא הולידה דכר ונוק' שבבינה להכלים ויוציא פ' א' ונתהפך
ונוקבא, ואמנם שאר בסוד בסוד דכר בשלמות אשר שם, כי יותר נראה כהם
מדרגות אור ... האור של מלכות שביסוד ולכן הם דכר ונוקבא, ואחר כך אור כל'
ירכה במלכות ובשלמות שם במקומם, הרי כי הם כלי בחי' דכר ונוק', ואלו הם ...
מכרת ביסוד, וזהו תשובה הקושיא הנז' שיש בלו הכ' תשובה בבאור:

ועתה אם לא כיון לבאר מציאות לא מחי' שנכתב הם שנים, והוא כי ...
שבארנו שיש בכל שנכתב דכר ונוק' והוא כפי מקומם, ואלו צריכים לגלות
לשרשם ... וכולם ... נמשך לו ... לקחת אור ... שהם הוא ...
להם ... כי הוא כל ... שרשים כלם ... להאיר ... אחר ...
... אם אותו הדבר ... בסוף השרשים הוא ... אחורים להם, ואם אינם
יכולים ... ולכן ... ונעשים בכלם ... ... כי כל השרשים
... להשפיע אור ... לא לצורך ...
אותם גם ... של ... כי ... השרשים ... להאיר
בשמים, אך ... הוא ... אותו ... בסוף אותם השרשים כלם ... אחורים
... ואם ... שנכתב ... האור שניתן שם ... אך
שהוא ... אף כי ... עם המלכות
... כי אין ... רק כאשר ... וכן ... בם אם
כי כאשר ... אך גם השרש של ... ולא ...
כי ... הוא ... רק ... שאינם יכולים לקבל, וגם טעם אחר
... כי ... אור ... הוא ... אורות ...
אף ... שאין ... רק אחר ... אור ... אין ...
וגם אחר ... לעולם, אך ... הבא ... לעולם, ואם
... כי אין ... וגם טעם אחר כי ... האורות יש להם
... כאשר ... אחר ...
שאין אין אותו ... שבסוף השרשים ... רק ... לא יותר:
ונבאר ... מציאות ... כי ... כאשר לא ... כי ...
דכר ונוק' לעולם במקום זה ... שבסוף השרשים ... ...
... כי הוא ... ולכן הם ... במקומם, והוא ... במקום ... של המלכות,
ואין ... של המלכות ... של יסוד ושם ... שיהיו דכר ונוק'
ואין ... שיש ... במקומם לקבל, ואם ...
של דכר ... כי הוא ... הוא כאשר יהיה ב'
אורות

אורות בג' כלים כל א' בפני עצמו, ואח"כ יצאו הג' אורות בכלי א' זה יקרא כללות שנכלל.
זה בזה בכלי א' ואמנם יש מציאות אחר והוא בהיות ג' האורות בסוד זכר ונקבה כי אז
אינם רק בב' כלים כי אין יש בהם סוד אחה"ב כי נכלל האורות זכר ונקבה
ושניהם בכלי א', וכן הזכר האורות הנקבה ונכלל בכלי של הזכר, הרי הם ד' אורות ג' בכלי
כללים זה בזה בסוד ד' אותיות של אהבה :
ועוד יש כללות אחר והוא זה המציאות שאם תם כי הם ג' אורות בג' כלים, שהם
זכר ונקבה של הכתר שבו נמשכים, ולא בכלים, כי אין כללות שלהם יב"ב בבחי'
לקבל האורה זה מזה וזהו הכללות שבהם, והנה נתבאר הענין נכללת בהורדא, כי להיות שבענין
כי אור הכתר שנשאר בכלי, אבל הזכר הוא המקבל עצם התפשטות שלו שהוא שורש הכתר
ההוא וגם נמשך לו עוד שמתגלה אותו הכתר שנשאר להתלבש שדבוק בשרשים, ועוד האורה
בכלים של שרש הכתר הוא המגלה האור. ואין האור אור רב כמו הזכר, ואין נכלל הנקבה
בזכר, והנקבה המקבל תמיד עד שיצאים נעלם מ"כ שאין הם בבאורתם והם זכר ונקבה
של כלי הכתר, ואותו הכתר שנעלם ואחר שהם שנים נקבלו האור שלהם אחר שרש של כלי
אין צריך שהענין של הכתר המקבל נם היא התפשטות בעליון, ולכן בשרש של מחכתם עליונים יורד
בבינה ובבינה בתפארת עד שיורד יסוד במלכות ושם נכללים יסוד במלכות ואין אותו הכתר
שנעלם במקום שרש של מלכות יורד במקורות כי אינו יכול להיות שם. כי אינו להבין עוד
שרש הגלגלות ונם כי הוא עמק ומלכות שרש, ולכן הוא נכרע תחת מעלתו שיוצא מ
המקבל המכתר אחמם יורד במקורות, ומשם יכול להיות בבחי' זכר ונקב' שבין במקומה, כי
אין שלשתן שוין, אחר שכלם שנים במקבלים משרש כלו ואין נמשך שרש המחכמה לחסד,
ואין הכתר נכלל בענין כי הנקבה המקבלת הרחם לפי שכבר נשתוה בעולם עם הזכר
כי שניהם המקבלים משרש המחכמה לכן הענין המקבלת הרחם תמיד בנ' שבכאן נהסר מ
המקבלים מחסד שנכללים בה, בסוד אשת חיל עטרת בעלה, ונבאר עתה יורד המחכמה
לחסד במקום שרש הבינה שהוא לכתם שעמים, הא' הוא לפי שכאשר היא קרובה
לשורש הכתר אינה יכולה לסבול, ואורה המקבלו באור המחשך המכתר, ויגור כי צריכה
להתקרב לחסד כדי שתוכל הענין שבכתר לקבל הרחם תמיד, וזה הענין קרובת השורש
אל המרכבה א' יותר מקרבת הזכר שבכתר לשרשו ועוד כי הוא בבאורתם כי לעולם
בשרשים אינם נשמעות והתפשטות לחסד. כל זמן היותם עם זכר ונקבה תוך הכלי.
אלהים, אבל אין המחכמה יכולה להתפשט, ולכן כאשר תתרחק המחכמה יתקרב לחסד במקום
הבינה אין שאר המקום שלה תגע. ואין האור שהתפשטות שלהם משרש הכתר המלא אותו
הכלל בענין עם המחכמה כי התפשטות לחסד. ונמצא כי אין נם אם הכתר התפשטות אינו
מתבטל באורה המחכמה, אחמם יורדת המחכמה לחסד ולא המפסיק באורתם בהתרחקה המחכמה
בעליון המרכבה א' כלל, כי הנה זה הטעם כי אור הכתר המלא אותו הכלל, כי בשלמות אם
היה שאר שום כלל ומקום מגע, היה נמשך אור המאציל בעליון אל המחכמה, ואורדא היה
המסבת המחכמה ויורד עוד היה לה להשאר במקורות, אחמם עתה שאור הכתר המלא
הכלל

בה״ל הזאת, יש לה והענין כי אור המקיף המשפיע בשרש הכתרים ואיהו המסלת כח, והנה אחר שקבלו זכר ונוק׳ משרש הכתרים נ״כ, אינם צריכים עוד, ואין יורדים. זכר ונוק׳ דכל עולם ואין הכתרים מקבלים בתיקונים, וכן שרש הכתר אוסף חלקי האורה לו, ואומר הכתר שבסוף השרשים אינו מקבל רק חיות הצריך לו לבד. ונוק׳ נקרא בחי׳ חסד דכתר של הם׳. כי תוך כאור דכל שלו, אורות שרש כתר יקרא לא חסד. וחשב בעקודים:

הרי השלים הכל זה כי האור שבכל הא׳ פנק׳ כתר אין בו רק אור הכתרים כי אור הכתר שאור העולם בסוף השרשים וכ״ס כלם בכתרים עשי״ת:

ועתה שהוא חסד דכתר, אם צריכים לבאר חסד של כתרים ובינה בנוק׳ כי כל האורות שבתוכה הם עולים דכתר דהיות הכתר והנוק׳ של כתר בתיקונים הכל:

והנה באורו כי יש ה׳ אורות דב׳ פרצופים, כי דכל הכתרים יש זכר ונוקבא ודכל הבינה יש זכר ונוק׳ וכן, ועשיית לו ה״א הויה באמצע התיקונים, והטעמים יעלו כל הה׳ אורות והטעמים לא יעלו כי אם ב׳ בלבד ואור המסך שהוא הבן יאיר לחוה דכל הבינה ובאורות העולם כי יש זכר ונוק׳ דכל א׳ חסד׳ כלם הלו הראשונים ונק׳ י״ה דכורא וה׳ בנוקבא, ולכן כי לו הה׳ אורות העולים דכתר, והטעמים נכללים כלם בנוק׳ והטעמים כלם דכורא, והטעמים קלחם דכורא וקלחם בנוק׳, ולכן כי העולם כאן עולים רק ה׳ אורות אינם נכללים רק בנוק׳

ונבאר עתה המוקם זו ונאמר כי הוא קודם שיעלו לו האורות העולם להכל דכתר וכן גם י״פ שבכתר הוא מ״ש ואינו בתלוי, אף בעליית לו האורות העולם אבל י״פ בהם תלוי. והנה נ״ח תלוי בן אם לעולם, אם בלמטה, אם בפנים, והנה כי כשאינם עולים רק הה׳ אורות אין נכללים בנוק׳ שה״א הא׳ של י״פ שבכתר, ואין תלוי של אותה הא ה״א בזה לנו הה׳, והענין כי הה׳ אורות עולים בנוק׳, הנה בן הקטנים בעולים בראשון, לכן שאור הכתרים הוא המבוע אורות אחרים ושלשתם המבועים באות יו״ד שהוא הכתרים, ולכן תלוי ה׳ ג׳ דור, אף לעת כי באשר זכר ונוק׳ שבכתר עולים העולם בשרשם שהוא סוד לא חסד. הנה הב׳ שבכל אל תמם הם העולים והשאירים לחוה בתיקונים ב׳ המלכות המלכות הזכר והמלכות הנקבה דב״ב הכלים הנק׳ י״פ כלל בהיותם משותפים בלתי תלוי, אמנם לעת כי אין ב׳ המלכיות לו הם שוות כי אמנם שהזכר גדול מהנקבה, ועכ״ז שתיהם הם שוים לפי שבחי׳ אור הזכר ה״א בסוד הסתלקות, ואור הנקבה שבכתר בא בסוד התפשטות העולם, ולכן אור הזכר ואור הנק׳ שוים בטעם זה, ועוד כי לפי שהזכר הנה שרשו מבחוץ הרבה השרשים לכן התוה הזכר של נה הכתר הוא גדול והנה זה מעצם בנוק׳ ולכן כשאינו של אור של הכתר עולה לעולם ולא נשאר רק אור חוזר, אף הנוק׳ שאינה לעולם שרש כעולם, כי זה הזכר, לכן אין לה כ״כ התוה נתמשך לעולם ונשאר אור המובדל לחוה דכל שלה, ולכן ...

דכל הנזכר אך ונוק' דכר לבא חוורים בם אשר כאשר אך ונוק' לכר בחך תולדות בב' ואנ שנים
כמו שאמרו, וגם כי הוא לקח אור גדול השרש בכתר ואך כשחוורים אין כח בנק' לקבל אור הזכר
כלו רק חלק שלו לבדם :
והנה בכל שיתבאר זה צריך שתדע הקדמה אחת, והוא כי יש חילוק בין בחינת הא' בהיכן-
באצילות לבין שלמטה כי בחינה א' של דכורא שהוא כאשר נתבאר הזכר של כתר
בעת הסתלקות הא', ואח"כ בהתפשטות הב' שנכנס הכלים בכל הכתר, אך לא נכנס בכלי ה
הזכר לבד בכלי הנק' עצמם שהם ה' של י"ה, גם הזכר והנק' בב' כלים, אך בהסתלקות הב' שהיו
שוים לכר ונוק' שניהם לתחתם, ואך שהיו שניהם יחד ולכן קבלו האור בכלי ראשון, לכן כאשר
באים ומחוורים בכלים שלהם, אך שניהם נכנסים בכלי האחד של הזכר והכלי של הנק' שאור
בכלי של בה' שלה כנ"ל, וכן הענין בחי' אחר הפנים בראשונה, כי לעולם הזכר והנקבה
נשארים בכלי הזכר ושם הם מתלבשים יחד, ונמצא כי בי"ל שהוא כלי הזכר שם הם שניהם
לכר ונוק' ואך כאשר מתלבשים אין הנק' סובלת אור הזכר רק חלק שלו כנודע, ותמיד לכר ונוק'
של שורשו באים ... אך יולא והם לוקחת ד' בחי' לכר ונוק' שהם י' ו"ר' שהם חלוי אות
ו"ר, והוא כי כתר שבכר ונק' שבאות י' מבשושה הוא סוד ו"ר, וגם של בחינה הם
ו"ר והענין הוא כי לפי שהזכר אינו מתלבש עם הנקבה רק חלק שלו לבד
לכן גם הבן שלו הוא לורת ו' נקודות, ואמנם הנקבה היא בצורת ד' לבד
שיש בה כלים רק שאור הנקבה בכלים בד' ראשונות שלה,
ולכן נק' ד' פרחים. בי"ל שהם ו"ר וכלי זה נק' יו"ר שהם
לכר ונוק', אח"כ הוא אות ה' של י"ה שהוא כלי של
הנקבה כי שם נשארת המלכות של הנקבה,
והנה כאשר עולים הב' אורות
בהתחברות כאלו בחינת ה' זו אך
היא מתחלקת בחינות
ונעשית ד' כלים ונוקבא
לורת ה' ונוקבה
והיא זו ה'
ב"ואמן
ת"ו ש"ל ב"ע :